

Universiteit
Leiden
The Netherlands

**Enforced performance of commercial sales contracts in the Netherlands,
Singapore and China**
Kemp, P.C.M.

Citation

Kemp, P. C. M. (2020, January 23). *Enforced performance of commercial sales contracts in the Netherlands, Singapore and China*. Eleven International Publishing, Den Haag. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/83262>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/83262>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/83262> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Kemp, P.C.M.

Title: Enforced performance of commercial sales contracts in the Netherlands, Singapore and China

Issue Date: 2020-01-23

11 SAMENVATTING (DUTCH SUMMARY)

AFDWINGBAARHEID VAN NAKOMING VAN COMMERCIËLE KOOPCONTRACTEN IN NEDERLAND, SINGAPORE EN CHINA

Inleiding – Het belang van het sluiten van een commerciële koopovereenkomst tussen professionele partijen is de uitwisseling van goederen tegen betaling van de overeengekomen koopprijs. De twee grote rechtssystemen (hierna: ‘civil law’ en ‘common law’) zijn van mening dat de uitwisseling van de onderliggende beloftes van partijen een verplichting tot nakoming van beide partijen in het leven roept en dat de daarmee samenhangende belangen van partijen een bepaalde mate van bescherming verdienen. De civil law traditie wordt echter overheerst door de gedachte dat er een recht op nakoming bestaat, terwijl common law uitgaat van het exceptionele karakter van een bevel tot nakoming van niet-geldelijke verplichtingen. In dit proefschrift wordt onderzocht op welke wijze deze uitgangspunten tot uitdrukking komen in het materiële contractenrecht van Nederland, Singapore en China. Het gaat hierbij in het bijzonder om de wijze waarop de bescherming van de belangen van professionele partijen bij een commerciële koopovereenkomst tot uitdrukking komen in de juridische uitgangspunten die invloed hebben op de mogelijkheid om nakoming van niet-geldelijke verplichtingen om iets te doen af te dwingen. Op basis van deze verkenning wordt gekeken naar de mate waarin de nationale oplossingen overeenkomen met de uitgangspunten zoals neergelegd in het Weens Koopverdrag en vier internationale ‘Principles’ die harmonisering van rechtsbeginselen ten doel hebben.¹⁸¹⁶ De nadruk ligt hierbij op het opsporen van de fundamentele rechtsbeginselen die ten grondslag liggen aan de verschillen in de weging van het belang van een koper bij het kunnen afdwingen van correcte nakoming en bescherming van het belang van de verkoper tegen niet te billijken gevolgen van een rechterlijk bevel tot nakoming. De belangrijkste bevindingen worden hieronder in het kort besproken. De hoofdtekst van dit proefschrift biedt een meer omvattende en gedetailleerde bespreking van de onderzoeksresultaten alsmede praktische aanbevelingen voor professionele partijen betrokken bij commerciële koopcontracten.

Historische en hedendaagse grondslag van het kooprecht – Hoofdstuk 2 bespreekt de rechtsontwikkeling van het algemene contractenrecht en het kooprecht in Nederland, Singapore en China. Uitgangspunt hierbij is dat het Nederlandse en Chinese contractenrecht hun rechtsbron vinden in de traditie van het Franse respectievelijk Duitse civil law. Hoewel

¹⁸¹⁶ I.e. de UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts (PICC), Principles of European Contract Law (PECL), Draft Common Frame of Reference (DCFR) en Draft Principles of Asian Contract Law (PACL).

dit feitelijk betekent dat rechtsbeginselen primair zijn vastgelegd in wetten, wordt in Nederland en China ook aanzienlijke waarde toegekend aan uitspraken van de hoogste rechters. Het Engelse common law bepaalt het gezicht van het contractenrecht van Singapore (voormalig Britse kolonie), maar de Engelse rechtsbeginselen worden niet onverkort gehandhaafd door de rechtbanken van Singapore indien aanpassing gewenst is in het licht van lokale omstandigheden. Een belangrijk punt is verder dat in Singapore het kooprecht voor professionele partijen is vastgelegd in de Sale of Goods Act (de basis van deze Act is gebaseerd op de Sale of Goods Act zoals deze geldt voor Engeland en Wales). Een rechtsvergelijkende beoordeling van de mate waarin een koper nakoming door de verkoper kan eisen gaat echter vele malen verder dan louter een bespreking van de historische grondslagen. De daadwerkelijke afdwingbaarheid van contractuele verbintenissen wordt namelijk bepaald door een veelheid van factoren welke soms ook zijn beïnvloed door internationale normen. Om die reden wordt tevens aandacht besteed aan het Weens Koopverdrag en de Principles die een bron vormen voor de rechtsontwikkeling en inspiratie voor professionele partijen die betrokken zijn bij een internationale handelstransactie. Voor de onderzochte rechtsstelsels geldt dat het Weens Koopverdrag van kracht is en hiermee lijken op het eerste gezicht belangrijke nationale verschillen te zijn geharmoniseerd, althans voor internationale commerciële koopcontracten gesloten tussen professionele partijen uit Nederland, Singapore en China. Het Weens Koopverdrag heeft echter een fundamenteel nadeel: een rechter die het Verdrag toepast is niet gehouden de gedaagde inderdaad tot nakoming te veroordelen, tenzij hij dit op grond van zijn eigen nationale recht in een dergelijk geval ook zou doen.

Juridisch kader van een commerciële koopovereenkomst – Hoofdstuk 3 bevat een analyse van de belangrijkste verschillen tussen de onderzochte rechtsstelsels met betrekking tot het algemene juridische kader van een koopovereenkomst. Deze analyse toont aan dat de verschillen in afdwingbaarheid terug zijn te voeren op rechtsbeginselen die gelden voor de totstandkoming van de overeenkomst en kwalificatie van goederen die onder het kooprecht vallen. Het derde hoofdstuk laat zien dat in het Nederlandse en Chinese kooprecht eerder een afdwingbare verplichting tot stand kan komen door een ruimhartige opvatting van de toepasselijke rechtsbeginselen. Verder geldt een breed begrip van goederen hetgeen met zich meebrengt dat nakoming van een breed scala van kooptransacties op verschillende wijzen kan worden afgedwongen. De discussie laat echter ook belangrijke verschillen zien in de bevoegdheid van de rechter om vast te stellen of een verplichting al dan niet aanvaard (en dus afdwingbaar) is. Desalniettemin, in beide rechtsstelsels ligt de nadruk op de bindende kracht van eenmaal aanvaarde verplichtingen. Het common law systeem van Singapore wijkt in die zin af dat de regels voor de totstandkoming van een overeenkomst tussen twee professionele partijen veel beperkter zijn en dat een nauwere opvatting van goederen, die worden beheerst door het kooprecht, geldt. Dit laatste punt

is van aanzienlijk belang, omdat de Sale of Goods Act een uitzondering op de regel omvat dat een verplichting om iets te doen in beginsel niet kan worden afgedwongen, tenzij een veroordeling tot schadevergoeding geen bevredigende oplossing biedt.

Vordering tot nakoming – De analyse in hoofdstuk 4 toont aan dat in het Nederlandse contractenrecht de contractueel aanvaarde verplichting de rechtsbron is van de algemene nakomingsvordering. Hoewel het Chinese contractenrecht ook zijn bron vindt in de civil law traditie, zijn de nakomingsregels in dat stelsel tevens beïnvloed door de common law traditie, het Weens Koopverdrag en de PICC. Dit verklaart dat de vordering tot nakoming enkel beschikbaar is nadat een verplichting om te doen niet is nagekomen, maar dat (de bindende kracht van) een contractuele verplichting ten grondslag ligt aan een vordering tot nakoming. Het common law rechtssysteem van Singapore heeft een opvatting die tegenovergesteld is, in de zin dat enkel de verplichtingen voortvloeiende uit de niet-nakoming van een overeenkomst de rechtsgrondslag vormen van een nakomingsvordering. Uitgangspunt hierbij is dat de nakoming van een niet-geldelijke verplichting enkel afdwingbaar is als de rechter van oordeel is dat schadevergoeding geen passende oplossing biedt. Het vierde hoofdstuk bekijkt vervolgens of en op welke wijze deze tegenovergestelde rechtsbeginselen verder worden ingevuld door de ‘goede trouw’ en aanleiding kunnen geven tot het aannemen van afdwingbare (niet-financiële) nevenverplichtingen.

Specifieke situaties van niet-nakoming – Hoofdstuk vijf onderzoekt de afdwingbaarheid van niet-geldelijke verbintenissen om iets te doen in drie situaties. Het gaat om de casus waarin de verkoper de goederen niet aflevert, wanneer de koper weigert om de goederen in ontvangst te nemen en wanneer de verkoper goederen aflevert die (in kwantiteit en/of kwaliteit) niet aan de overeenkomst beantwoorden. Het kooprecht in Nederland en China geeft aan de koper het recht om nakoming van de leveringsverplichting van de verkoper in rechte op te eisen. Het contractenrecht van Singapore gaat uit van de common law gedachte dat nakoming alleen kan worden afgedwongen wanneer schadevergoeding geen oplossing biedt. Voor het kooprecht geldt echter de bijzondere uitzondering dat een veroordeling tot nakoming door de rechter kan worden toegewezen indien het gaat om unieke goederen of goederen die op basis van een contractuele bepaling identificeerbaar zijn na het sluiten van het koopcontract (ascertained goods), en in de uitzonderlijke situatie dat het voor de koper niet mogelijk is om vervangende (generieke) goederen te kopen.¹⁸¹⁷

¹⁸¹⁷ Voor het bepalen van de afdwingbaarheid van een verplichting om goederen te leveren, moet onderscheid worden gemaakt tussen specific (unique) goods, ascertained goods en unascertained goods. In het kooprecht kan alleen een leveringsverplichting die betrekking heeft op ‘specific goods’ en ‘ascertained goods’ door de rechter worden afgedwongen indien dit naar de mening van de rechter een billijke oplossing is. In het geval

De gevallen waarin nakoming van een leveringsverplichting kan worden afgedwongen is dan ook zeer beperkt. Daarbij geldt dat schadevergoeding de hoofdregel is en dat de mogelijkheid van het verkrijgen van een bevel tot nakoming verder is begrenst door specifieke common law overwegingen (bijvoorbeeld constant supervision en mutuality). Als uitgangspunt geldt dan ook dat in het Nederlandse en Chinese contractenrecht de nadruk ligt op de bescherming van degene die belang heeft bij nakoming van de aanvaarde contractuele verplichting en dat het contractenrecht van Singapore initieel gericht is op bescherming van de belangen van de partij die tot nakoming kan worden verplicht.

Het verschil tussen de onderzochte rechtsstelsels komt ook tot uitdrukking in de afdwingbaarheid van nevenverplichtingen. Dit geldt in het bijzonder voor de gevallen waarin de koper weigert om aan aflevering van de goederen mee te werken en de verplichting van de koper tot betaling van de koopprijs pas opeisbaar wordt bij aflevering van de goederen. De onderzochte rechtsstelsels zijn echter niet bekend met een afdwingbare plicht van de koper om aan de aflevering mee te werken. Voor het contractenrecht van Nederland en China biedt de civil law traditie een juridische uitweg wanneer een plicht tot verlenen van medewerking kan worden aangenomen op basis van de 'redelijkheid en billijkheid' respectievelijk 'goede trouw'. Een wezenlijk verschil met het contractenrecht van Singapore is dat de Singaporese rechter niet bevoegd is om een soortgelijke afdwingbare verplichting van de koper aan te nemen op basis van deze rechtsbeginselen.¹⁸¹⁸ Dit fundamentele verschil tussen de onderzochte rechtsstelsels heeft invloed op de mate waarin nakoming van een prestatie om te doen kan worden afgedwongen. Het toont ook aan dat het Nederlandse en Chinese contractenrecht ruimte biedt voor een bescherming van de belangen van de verkoper.

De analyse in het vijfde hoofdstuk laat zien dat het contractenrecht van Nederland en China het rechtsbeginsel bevat dat de koper herstel en vervanging kan eisen wanneer de goederen niet aan de overeenkomst beantwoorden. Aan de nadruk op de bescherming van de belangen van de koper op correcte nakoming wordt tegengewicht geboden door een verkopers-vriendelijke informatieplicht. Een vergelijkbare afweging van belangen is niet aanwezig in het contractenrecht van Singapore. De reden hiervoor is dat de mogelijkheid van het afdwingen van nakoming in de vorm van herstel en vervanging van

van een leveringsverplichting van generieke goederen, zal de rechter enkel nakoming afdwingen in de zeer uitzonderlijke situatie dat er geen vervangende goederen op de markt beschikbaar zijn.

1818 De rechter in Singapore kan onder bepaalde omstandigheden een overeenkomst aanvullen met zogenaamde implied terms in law (bijvoorbeeld de regels uit het kooprecht) en implied terms in fact. Implied terms in fact (vergelijkbaar met stilzwijgende wilsverklaringen) kunnen tot aanvulling leiden indien dit nodig is om aan de overeenkomst 'business efficacy' te verlenen. Terms implied in fact kunnen ook tot aanvulling van een overeenkomst leiden en wanneer het gaat om een bepaling die zo vanzelfsprekend is dat deze gewoonweg niet in de overeenkomst is opgenomen ('officious bystander' test). Het lijkt echter verantwoord om te stellen dat in het contractenrecht van Singapore een billijkheidsbeginsel niet via de omweg van implied terms kan worden gebruikt als rechtsbron om een overeenkomst aan te vullen.

goederen, die niet aan de overeenkomst beantwoorden, niet beschikbaar is voor commerciële kooptransacties. Het belang van de koper bij correcte nakoming lijkt dan ook ondergeschikt te zijn aan de gedachte dat het afdwingen van herstel in een commerciële context geen bevredigende oplossing biedt.¹⁸¹⁹ Het Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles volgen de civil law traditie door het overnemen van de bijzondere nakomingsactie van herstel en vervanging. De belangenafweging krijgt echter een andere invulling door kopers-vriendelijke informatieplichten.

Beperkingen aan de nakomingsvordering – Hoofdstuk 6 toont aan dat alle onderzochte rechtsstelsels beperkingen stellen aan de mogelijkheid om nakoming te vorderen ter bescherming van de belangen van de partij die tot nakoming kan worden gedwongen. Er is echter een groot verschil in de wijze waarop invulling wordt gegeven aan deze beschermingsgedachte. De reden hiervoor is dat de onderzochte rechtsstelsels een andere methodiek hanteren voor een afweging van het belang van de koper bij nakoming, bescherming van de verkoper tegen onbillijke gevolgen van een rechterlijk bevel tot nakoming, bescherming van het beginsel van contractsvrijheid, rechtszekerheid en (in bepaalde gevallen) het maatschappelijk belang. Een analyse van deze elementen in het kader van de afdwingbaarheid van een verplichting om iets te doen, laat zien dat de nadruk op de bescherming van het recht op nakoming in het contractenrecht van Nederland en China niet onverkort wordt gehandhaafd indien er sprake is van een subjectieve onmogelijkheid en nakoming buitenproportionele (financiële) offers vraagt. Daar staat tegenover dat in het contractenrecht van Singapore een onvoorziene verhoging van de kosten van nakoming in beginsel geen invloed heeft op de exceptionele beschikbaarheid van een vordering tot nakoming. Er wordt dan ook niet snel afbreuk gedaan aan de nakomingsvordering wanneer aan alle vereisten is voldaan. De bescherming van de nakomingsvordering is echter zeer beperkt aangezien het contractenrecht van Singapore niet de mogelijkheid biedt om te anticiperen op een tijdelijke of gedeeltelijke onmogelijkheid van nakoming. Daarentegen wordt door het contractenrecht van Nederland, China, het Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles een sterke nadruk gelegd op de uitvoering van een contractuele verplichting door erkenning van een tijdelijke of gedeeltelijke ‘opheffing’ van het recht om nakoming te vorderen.

Het zesde hoofdstuk laat zien dat een vordering tot nakoming kan worden uitgesloten als deze wordt ingesteld na het verstrijken van een lange periode. In het Nederlands contractenrecht zal een dergelijke vertraging niet snel tot rechtsverlies leiden, maar een koper kan geen beroep doen op een gebrek in de nakoming van een koopovereenkomst, indien niet binnen bekwame tijd nadat de koper het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijze

¹⁸¹⁹ Hierbij speelt ook een rol dat nakoming middels herstel niet kan worden afgedwongen als voortdurend toezicht van de rechter is vereist. Dit kan het geval zijn bij omvangrijke bouwprojecten.

had moeten ontdekken, is geprotesteerd. Een volledig verval van rechten in het contractenrecht van Nederland gaat veel verder dan de enkele uitsluiting van een nakomingsvordering in het contractenrecht van China, Singapore en in de onderzochte Principles. De analyse in hoofdstuk 6 toont echter aan dat er nog steeds wezenlijke verschillen zijn tussen deze rechtsstelsels en de onderzochte Principles. Verder wordt duidelijk dat bij een rechtsvergelijkend onderzoek naar mogelijke beperkende rechtsbeginselen onderscheid moet worden gemaakt tussen rechtsverlies door niet tijdig protesteren en rechtsverlies door verjaring alsmede aan de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de contractsvrijheid van partijen om af te wijken van de toepasselijke verjaringstermijnen.

Een bespreking van mogelijke begrenzing van de beschikbaarheid van een nakomingsvordering op basis van een schadebeperkingsplicht is minder evident dan de hiervoor genoemde gronden, maar is vanwege de spanning tussen de civil en common law traditie, het Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles wel zeer relevant. Vooropgesteld wordt dat het hier gaat om een potentiële plicht van de koper om vervangende goederen aan te schaffen teineinde de financiële schade van de verkoper te beperken. Een analyse van de toepasselijke rechtsbeginselen toont aan dat in de onderzochte rechtsstelsels een nakomingsvordering kan worden afgewezen indien van de koper schadebeperkende maatregelen (in voornoemde zin) hadden mogen worden verwacht. De discussie laat echter ook fundamentele verschillen zien in de onderliggende rechtsbeginselen en de daarmee samenhangende bereidheid van de rechter om een vordering tot nakoming daadwerkelijk te ontzeggen indien de financiële gevolgen voor een verkoper van een bevel tot nakoming kunnen worden beperkt doordat de koper overgaat tot aanschaf van vervangende goederen. Om het beeld van de meest voor de hand liggende beperkende factoren compleet te maken, is ook kort aandacht besteed aan de situatie waarin het verstrekken van een bevel tot nakoming tot gevolg heeft dat voortdurend toezicht van de rechter nodig is (bijvoorbeeld bij een verzoek om nakoming van een periodieke leveringsverplichting of nakoming van een verplichting om bepaalde onderdelen op voorraad te houden). Deze typische 'common law' weigeringsgrond speelt echter enkel een rol in het contractenrecht van Singapore.¹⁸²⁰

Kortom, het contractenrecht in Nederland, China, het Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles gaan uit van een recht op nakoming waar in meer of mindere mate grenzen aan zijn gesteld. Het contractenrecht van Singapore is ook bekend met uitzonderingen op de mogelijkheid om een rechterlijk bevel tot nakoming te verkrijgen. Echter, deze uitzonderingen kwalificeren als nadere beperkingen van de reeds exceptionele beschikbaarheid van een rechterlijk bevel tot nakoming. Het recht op correcte nakoming wordt dan ook vergaand beschermd in het contractenrecht van Nederland en China. Het

¹⁸²⁰ In hoofdstuk 6 zijn de redenen hiervoor nader uitgewerkt.

Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles is het echter niet gelukt om de tegengestelde visies te harmoniseren op een wijze die recht doet aan de ‘civil law’ en ‘common law’ rechtsbeginselen.

Maatregelen om een verplichting om te doen af te dwingen – Hoofdstuk 7 bespreekt de juridische en contractuele instrumenten waarmee nakoming van een verbintenis om te doen kan worden afgedwongen. De relevantie van het verkennen van de beschikbare instrumenten en het vergelijken van de toepasselijke rechtsbeginselen is gestoeld op de gedachte dat de mogelijkheid om daadwerkelijk nakoming te verkrijgen in een breed perspectief moet worden beoordeeld. Het contractenrecht in Nederland heeft een zeer liberale visie op de mogelijkheid de prestatie daadwerkelijk af te dwingen door voorop te stellen dat, zo enigszins mogelijk, het bevel tot nakoming ten uitvoer moet kunnen worden gelegd. Hierbij rijst de vraag of een dergelijke vergaande bescherming van het recht op nakoming gerechtvaardigd is wanneer het gaat om bederfelijke goederen en goederen die eenvoudig elders verkrijgbaar zijn. Tegen deze redenering kan echter worden ingebracht dat de aanzienlijke drempels voor het executeren van een bevel tot nakoming in Singapore en China te veel afbreuk doen aan de materieelrechtelijke beschikbaarheid van het afdwingen van nakoming van een prestatie om te doen. Aangezien de visies niet zijn geharmoniseerd in het Weens Koopverdrag, kan een contractueel handhavingsregime bij internationale kooptransacties mogelijk uitkomst bieden. Het belang van een dergelijk contractueel vangnet moet niet onderschat worden. Dit geldt temeer, nu de analyse in hoofdstuk 7 laat zien dat aan contractuele boetebedingen en rechterlijke dwangsommen ter bevordering van nakoming niet dezelfde werking wordt toegekend in de onderzochte rechtsstelsels.

Contractueel recht op nakoming – Hoofdstuk 8 toont aan dat het vastleggen van een recht op nakoming in een commercieel koopcontract geen oplossing is voor het ontwijken van de tegengestelde visies zoals besproken in dit proefschrift. Vooropgesteld dat een contractueel recht op nakoming in beginsel toelaatbaar is in het contractenrecht van Nederland en China. De afdwingbaarheid van een overeengekomen recht op nakoming is echter lastig te voorspellen, omdat beide rechtsstelsels worden beheerst door de ‘redelijkheid en billijkheid’ en ‘goede trouw’. Daarbij geldt dat in het contractenrecht van China mogelijke contractuele afwijkingen van het nakomingsregime verdergaand beperkt zijn door de onmogelijkheid om een wettelijke verjaringstermijn contractueel te verlengen of te verkorten. Het contractenrecht van Singapore laat nog een verdergaande bescherming van het nakomingsregime zien. Het is immers niet mogelijk om de afdwingbaarheid van een niet-geldelijke prestatie in een commercieel koopcontract te verankeren. Deze visie is gestoeld op de gedachte dat het verstrekken van een bevel tot nakoming van een niet-geldelijke verplichting enkel binnen de bevoegdheid van de rechter ligt. Deze

verscheidenheid aan opvattingen kunnen internationale handelstransacties belemmeren. Het Weens Koopverdrag biedt in dit kader echter geen soelaas vanwege het eerdergenoemde beginsel dat een rechter die het Verdrag toepast niet gehouden is de gedaagde tot nakoming te veroordelen, tenzij hij dit op grond van zijn eigen nationale recht in een dergelijk geval ook zou doen.

Tot slot – Dit proefschrift toont aan dat een multidimensionale rechtsvergelijking een verhelderend beeld geeft van de verschillen in de daadwerkelijke afdwingbaarheid van een niet-geldelijke prestatie (om iets te doen) en de daaraan ten grondslag liggende rechtsbeginselen. Voor een rechtsvergelijking tussen civil law en common law jurisdicties geldt dit eens te meer, nu de afdwingbaarheid van een niet-geldelijke verplichting wordt bepaald door het kooprecht en door overkoepelende rechtsbeginselen die volgen uit het algemene materiële contractenrecht. Professionele partijen die betrokken zijn bij internationale handelstransacties kunnen een mogelijke bron van inspiratie vinden in het nakomingsregime van het Weens Koopverdrag en de onderzochte Principles. Dit onderzoek laat zien dat de nakomingsregelingen in deze instrumenten de onderzochte rechtsbeginselen niet harmoniseren, maar dat ze (ieder op zich) wel een evenwichtig systeem omvatten met aandacht voor de bindende kracht van een aanvaarde verplichting, dat er in vergelijkbare mate oog is voor mogelijke onbillijke gevolgen van een rechterlijk bevel tot nakoming en dat er voldoende flexibiliteit is om in te spelen op de voortdurende veranderende omstandigheden in de internationale handel. Een zogenaamde ‘cherry-picking’ aanpak is echter niet raadzaam, omdat een regel slechts een onderdeel vormt van een uniek raamwerk van bepalingen die enkel bij een beoordeling in zijn geheel recht doet aan de bescherming van belangen die betrokken zijn bij een vordering tot nakoming.